

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας, αντιφατικότητα και παραβίαση της υποχρέωσης εξέτασης όλων των συναφών νομικών και πραγματικών στοιχείων ως προς την κρίση ότι το Συνηποσχετικό Διαιτησίας όριζε «σαφείς και αντικειμενικές παραμέτρους» που «περιόριζαν τη διακριτική ευχέρεια των διαιτητών» και είχαν ως «λογική συνέπεια» την τελικώς καθορισθείσα τιμή ηλεκτρικής ενέργειας.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της αρχής του συνेतου ιδιώτη επενδυτή και των άρθρων 107, παράγραφος 1 και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, όσον αφορά στην κρίση ότι η τιμή ηλεκτρικής ενέργειας που όρισε η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου αποτελεί «λογική συνέπεια των ορθώς ορισθειών παραμέτρων στο Συνηποσχετικό Διαιτησίας».
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ όσον αφορά στην κρίση ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να προβεί σε περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις και πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης ως προς τα πραγματικά περιστατικά κατά το μέτρο που η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει κρίσιμα ζητήματα για τη διαπίστωση ή μη κρατικής ενίσχυσης.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από την πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης ως προς τα πραγματικά περιστατικά όσον αφορά στην εφαρμογή της αρχής του συνेतου ιδιώτη επενδυτή της οικονομίας της αγοράς.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από την πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, παραβίαση της υποχρέωσης επαρκούς αιτιολογίας και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης ως προς τα πραγματικά περιστατικά όσον αφορά στην απόφαση της Επιτροπής να μην ερευνήσει περαιτέρω την εκ μέρους της ΔΕΗ καταγγελία του 2012 σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, με βάση την κρίση της ότι αυτή «κατέστη άνευ αντικειμένου» κατόπιν της έκδοσης της απόφασης 1/2013 του διαιτητικού δικαστηρίου.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2015 — Allergopharma κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-354/15)

(2015/C 328/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Γερμανία) (εκπρόσωποι: δικηγόροι T. Müller-Ibold και F.-C. Larévote)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 2015 σχετικά με την έγκριση ενός καθεστώτος ενισχύσεων υπέρ γερμανικών φαρμακευτικών επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες υπό τη μορφή της απαλλαγής από τις εκπτώσεις παραγωγού [SA.34881 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2012/CP)]
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Πλάνη περί το δίκαιο και παραβίαση της Συνθήκης, των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω της παραλείψεως να ληφθούν υπόψη οι κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση ⁽¹⁾

- Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση παραβιάζει τις γενικές αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και βαρύνεται με πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον αποκλίνει παρανόμως από τις δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές διασώσεως και αναδιάρθρωσεως, μολονότι μια τέτοια απόκλιση δεν προβλέπεται στις κατευθυντήριες γραμμές. Η αιτιολογία ότι οι απαλλαγές δεν αποσκοπούν στην τεχνητή διατήρηση των μη αποδοτικών επιχειρήσεων στην αγορά δεν ευσταθεί, διότι (i) διακρίνει μεταξύ αποδοτικών και μη αποδοτικών επιχειρήσεων, μολονότι η θέση αυτή δεν διατυπώνεται στις κατευθυντήριες γραμμές και (ii) η προτεινόμενη από την Επιτροπή ερμηνεία της έννοιας της «αποδοτικότητας» δεν είναι συμβατή με τις θεμελιώδεις αρχές του καθεστώτος ενισχύσεων.
2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πράγματα και προδήλως εσφαλμένη κρίση κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ
- Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η Επιτροπή μπορεί να κρίνει τις απαλλαγές βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, βαρύνεται με πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και προδήλως εσφαλμένες νομικές εκτιμήσεις, δεδομένου ότι δεν προσδιορίζει με σαφήνεια σε τι αποσκοπούν οι απαλλαγές και εν συνεχεία δεν διευκρινίζει γιατί οι απαλλαγές κρίνονται απαραίτητες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία κατά την οποία οι ενισχύσεις για τη λειτουργία προβληματικών επιχειρήσεων δεν αποτελούν κατ' αρχήν το κατάλληλο μέσο για την επίτευξη σκοπών κοινού συμφέροντος και ότι οι απαλλαγές δεν δημιουργούν κανένα κίνητρο.
3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση ουσιωδών διαδικαστικών εγγυήσεων και προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως
- Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση — κατά παράβαση του δικαιώματος ακροάσεως και των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 ⁽²⁾ — εκτείνεται πολύ πέραν της εξετάσεως των ζητημάτων που τέθηκαν με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας. Αφενός, η προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν είναι ενδεδειγμένο να διατυπωθεί κρίση ως προς τις ενισχύσεις με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση, ενώ στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας τονίζεται ότι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν «τη μόνη νομική βάση της συμβατότητας με την εσωτερική αγορά». Αφετέρου, η προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ενδείκνυται κατ' εξαίρεση να διατυπωθεί κρίση ως προς τη συμβατότητα των ενισχύσεων απευθείας με βάση το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, μολονότι στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας δεν γίνεται καμία αναφορά σε τέτοια δυνατότητα. Τούτο είχε ως συνέπεια να αποστερηθεί η προσφεύγουσα από τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της επί των εν λόγω ζητημάτων, τα οποία, σε τελική ανάλυση, είναι κείρας σημασίας για την Επιτροπή.
4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως
- Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βαρύνεται με σοβαρότατες ελλείψεις αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή παρέδωσε σε πολλά σημεία ασαφείς εκτιμήσεις. Ειδικότερα, δεν έχουν περιληφθεί σαφείς εκτιμήσεις (i) ως προς την εφαρμογή της εξαρέσεως του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ και (ii) ως προς τις εξαιρετικές περιστάσεις, οι οποίες θα δικαιολογούσαν την έγκριση ενισχύσεων υπέρ επιχειρήσεων, όπως στην προκείμενη περίπτωση.

⁽¹⁾ Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 244, σ. 2).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2015 — DIMA Verwaltungs κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ενός δοχείου)

(Υπόθεση T-383/15)

(2015/C 328/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DIMA Verwaltungs GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Kerkhoff, δικηγόρος)